

З кожним роком завдяки введенню нової техніки розширюється мережа телефонного зв'язку в районі. Ось і нині на автоматичній телефонній станції с. Горбаків вперше в районі установлене і проходить випробування нове обладнання, яке дасть змогу на одну телефонну лінію ввімкнути не одного, а чотирьох абонентів, телефони яких працюватимуть незалежно один від одного.

На знімку: наладку обладнання проводять електромеханіки Борис ПРИЩЕПА, Володимир МАЗУР та заступник начальника цеху електрозв'язку № 1 Анатолій МАШЛАЙ.

Фото
Анатолія ЯКИМЧУКА.

ВИПАДКОВО довелось побувати на вовкошівських полях, одній з бригад СВК «Україна». Пройшовся дорогою на Буду, аж до урочища між Вовкошевим та Невірковом, глянув у бік колишнього великого хутора Гачана, але його там не було. Починаючи з границі між землями Малатина й Вовкошева, по обидві сторони, як зліва, так і справа, поля, зарослі бур'яна-

війною, де 40 з них загинули на фронті, однак жінки, чоловіки віком понад 50 років, підлітки не допустили до такого падіння й такого жалючого стану. Серед них не було ні вчених агрономів, ніхто ними не керував, не давав цінних вказівок. Вони знали одне — на землі потрібно працювати від зорі до зорі, що й робили.

І зараз я думаю: яку ж потрібно мати ненависть

зробили працівники ДГ «Тучинське», що не вийшли повністю з паями з господарства. Розмовляючи з одним з робітників, чого він не вийшов з своєю землею з господарства, той сказав: «А що я з нею робитиму? Зараз тяжко обробляти й присадибну ділянку, яка є. А я знаю, що моя земля в радгоспі доглянута, вона за мною зберігається. Від неї мені ще й попадеться

ється раціонально, по-господарськи. Всі поля завжди засіяні, висока агротехніка обробітку, культура землеробства. На площах озимих, картоплі табличкі культури, яка там росте, вказана площа, прізвище бригадира. Польові дороги проведені, немов під шнур, рівенькі. Вірніше, не поля, а ботанічний сад. До речі, вирощений урожай завжди стараний доводити до посівних кондицій. Ця культура землеробства в господарстві сприймалася й сприймається працівниками сіл радгоспу позитивно. На присадибних ділянках вони намагаються навести лад, порядок, культуру, чого не видно по інших селах.

Нерідко чуємо, що стільки-то зібрали мільйонів тонн зерна, картоплі більше в порівнянні з минулим роком, більше надано молока, вироблено м'яса, більше... Потрібно бути зовсім сліпому, щоб не бачити цієї брехні при такому використанні землі і спустілих фермах.

Я говорив про поля с. Вовкошів. Але таких полів багато в сусідніх селах і районах. Багато переорано площ під цукрові буряки, кукурудзу, пересіяно з запізненням.

Дай, Боже, нам розуму й сили волі в це розпочате довести до кінця. Адже вже 10 років нашій державі і боляче, що скрізь такі великі негаразди. Ці промахи набагато тяжче буде ліквідувати, ніж було їх не допустити.

Володимир АНДРІЙЧУК.
с. Тучин.

Думки з приводу

Земле моя, всеплодючая мати!

ми, травою до самого горизонту — кінця й краю не видно. Стало страшно й боляче за таку велику наругу над землею. Адже тут збирали хороші врожаї озимих та ярих культур, картоплі. Приблизно орієнтуюсь, де були чії поля, яких господарів. Якби мертві встали і побачили, що зроблено із землею, на що вона перетворилася, вони б ще раз вмерли від побаченого.

Ці землі завжди були засіяні й давали врожай і при панській Польщі, і при радянській владі, до війни і в післявоєнний період. Навіть при німецькій окупації землі не облогували. Понад 50 односельчан були мобілізовані в армію в зв'язку з

до села, хлібороба, щоб довести все до такого занепаду? І які потрібно мати дипломи й наукові звання там, зверху, щоб так керувати сільським господарством і допустити до такого розвалу? Спорожнили й ферми, а тому й низькі показники в зведенні по району. Кілька років тому ДГ «Тучинське» виробляло за 2-3 дні молока стільки, як зараз всі господарства району. Очевидно, реформа по селу в нас проходить теоретично й не має під собою практичної економічної бази. Селянин, фермер цього не відчув. А скільки втрачено по всіх галузях сільськогосподарського виробництва! І правильно

щось: зерно, цукор...».

Після вищезгаданої «екскурсії» по полях мого села я побував на полях ДГ «Тучинське». Яка ж різниця в культурі землеробства, агротехніці й догляді за посівами всіх сільськогосподарських культур! Душа радується: озими стоять рівною, цукрові буряки теж. Все просапано, прорвано, розпушено, підживлено. Картопля огорнута. Це не поле, а дослідні ділянки. Отак би скрізь. Якою б багатою була наша держава! В ДГ «Тучинське», де керівником Заслужений працівник сільського господарства, Герой Соціалістичної Праці М.П.Зінчук, при будь-яких умовах земля використову-